

Fülsiketítő utcazajgenerátor után a pillanatnyi csendet Bogdány Anna tisztán csengő énekhangja váltja föl. Bőrünkön érezzük a különbséget. Egyéves előkészítés után Simonffy Márta, a Kulturális Alapítvány a Textilművészetért elnöke nyitotta meg a csend témájára meghirdetett pályázat műveiből válogatott kiállítást. Feledy Balázs, a Vigadó Galéria igazgatója elmondta, hogy a beérkezett művek közül mintegy hatvan művész alkotását választotta ki a zsüri. Bár a kiírásban textiles műveket kértek, a bírálók rugalmasan kezelték ezt a kritériumot és elfogadtak olyan más anyagból készült objektumokat is, amelyek kellő invenciót bizonyítottak. Mondhatnánk, a lehetetlent kérték a művészekről, midőn arra bíztatták őket, hogy a csendről valljanak. Hiszen ilyen állapot nincs. Csupán a hangingerék viszonylagos hiánya. Még a süketszobában is halljuk a fülsiketítően fölerősödött belső zajainkat. Legfőleg, ha a lélek csöndjéről beszélhetünk. A harmóniáról. Ez viszont ad-e kellő készletet az alkotáshoz? Van akinek ad, van akinek nem.

Az egyik mű érzellemmel teli intimitást mutat, a másik szikár fregoliként hullámszik, de van ami csak porfogóvá válik.

Kiss Katalin piros-fehér, groteszk falvédője (Hölgy egyszarvúval - „... hazavágyom kis falumba”) kellő vidámságot kelt a csöndben nézelődőben. Kneisz Eszter Aritmiája az EKG-görbék közé sűrített életről küld kódolt üzenetet. Kiss Virág üvegekbe töltött Mantra füzérei, Solti Gizella (Várakozás) és Pótási Anna (Fülelők) fűzfonatai ugyan kevés textilt tartalmaznak, de a zsüri által kellően eredetinek találtattak. Kellemes sarkot alkotott Góth Katalin kispárna téglákból épített Falával, és Katona Szabó Erzsébet is adott a nézőknek néhány perc boldogságot nagypárnája fölött szárnyaló angyalával (Csend). Borza Teréz (A lepel csendje) és Hévizi Éva (Végtelen csend) az elmúlást fogalmazta meg hatásosan. Nagy Katalin papírszőnyeg domborítása (A csend hangjai) és Nagy Dalma csengettyűkkel ékesített fehér szalagokból álló Téli zászlója pedig légiesen könnyednek és tisztának mutatja a csendet. Zelenák Katalin Álomtöredéke egyszerre boldog és csalódott, de gyönyörű. Akárcsak Balogh Edit vihar előtti Csendje, Csókás Emese Kezdeté vagy Szilasi Anna Tavasza. Kapolyi Márta a zöld Tenger mélyén, Remsey Flóra pedig az ezüstös végtelen magasságban (Felettünk) találta meg a csendet. Aki már búvárkodott a meleg tengerekben és himbálózott ejtőernyőn, az tudja, hogy milyen a mélység és a magasság csöndje.

A kiállítást a Textilművészetért Alapítványon kívül a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete, a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány, valamint a Művészeti és Szabadművelődési Alapítvány támogatta. A tárlat január 10-ig tekinthető meg hétfő kivételével naponta 10-18 óráig.

Zétényi Zoltán (1999. január 6.)